

Verslag Leesgroep boek *Losgelopen Woorden*

Auteur: Hans Burgman

Datum: 3 juli 2025

Aanwezig: Marijke, Kees, Lidwien, Annegreet, Francine, Ruth (not.), Maaïke (leesgroep Utrecht)

Ronde 1: cijfers geven

Marijke: ik geef twee cijfers, want voor mij waren het bijna twee boeken. Een filosofisch boek (rechte letters) en een reisverslag (cursief gedrukt). Ik vond dat een fijne afwisseling. Ik heb het boek wel te snel gelezen.

- Reisverslag: 8
- Filosofisch boek: 6

Kees: ik heb het boek niet helemaal uitgelezen. Mijn cijfers:

- Reisverslag: 8
- Filosofisch deel: 6

Ruth: mijn cijfers zijn:

- Reisverslag: 9
- Overige deel van het boek (religie, filosofie en literair): 9

Lidwien:

Ik geef maar één cijfer voor het geheel: 8,5

Annegreet:

Ik geef ook maar één cijfer: een 7 voor de moeite. Ik vond het alleen leuk dat de plaatsen herkenbaar waren.

Francine:

Voor het totaal geef ik een 9. Ik vond de overdenkingen over het geloof heel mooi.

Ronde 2: algemene indruk

Francine: ik vond het een prachtig boek. Het doet precies wat de titel zegt. Fantastisch!

Annegreet: voor mij waren er te veel zijsporen. Maar mijn hoofd zat ook nog te vol met de fietstocht naar Rome.

Lidwien: Eerst vond ik het geweldig; ik houd van filosoferen, geschiedenis etc. Halverwege vond ik het minder. Toen heb ik het een tijd weggelegd en ben *Altijd vandaag* gaan lezen. Daarna ben ik dit boek gaan herwaarderen. Wat ik zo leuk vond: die man heeft geen problemen. Hij schreef: ik loop zomaar wat.

Ruth: naar mijn idee had Hans Burgman wel een probleem. Hij gelooft heilig in het evangelie, maar vond dat het instituut kerk daar te veel van was afgedwaald. Wat te doen: in de kerk blijven of weggaan? Daar worstelde hij volgens mij mee.

Ik vond bijna alles interessant: het reisverslag, de reflecties van een priester op zijn geloof en de kerk, de observaties onderweg. Alleen bij de filosofische overdenkingen dwaalden mijn gedachten af. Te weinig gekoppeld aan een levende werkelijkheid.

Kees: Hans Burgman is volgens mij een wijs man. Bepaalde dingen raakten me. Zijn observaties vond ik ook heel apart, bijvoorbeeld die aan seks gerelateerd. Ik vond het een apart boek, goed leesbaar.

Marijke: ik heb het denk ik te snel gelezen, omdat ik het boek snel weer door wilde geven. Die filosofische dingen moet je langer over doen. De afwisseling met het reisverslag was fijn.

Ronde 3: wat spreekt je specifiek aan

Ruth: ik had het gevoel dat de schrijver van dit boek elke stap op de Camino daadwerkelijk heeft gezet. De details van hoe hij dertig jaar geleden zo'n enorme tocht heeft ondernomen, interesseerde mij ook. En de referenties naar Kenia kon ik goed plaatsen omdat ik daar zelf ben geweest.

Kees: hij lijkt me een enorme doordouwer. Hoe meer we dit bespreken, hoe meer ik hem ga waarderen.

Marijke: ik miste een kaart van de route die hij liep. Toen hij besloot om zondag een rustdag te nemen, verlegde hij zijn route. Toen begreep ik niet meer waar hij precies zat op de kaart.

Francine: deze man heeft zijn twee voeten stevig op de grond en aan de andere kant heeft hij grote filosofische en godsdienstige bespiegelingen. De manier waarop hij in zijn geloof staat, vond ik heel mooi. Ik vond het ook een troostrijk boek. Dat het Christendom de wereld nog een keer bij elkaar brengt. Er sprak veel gevoel uit, en ook heel veel kennis en inzicht.

Annegreet: mag ik even de conclusie voorlezen? Die vind ik heel mooi (zie blz. 277).

(Alle aanwezigen beamen dat dit een prachtig stuk is).

Marijke: Het is gek: nu zou ik het boek wel weer willen lezen!

Lidwien: die conclusie is fenomenaal. Hij heeft heel veel moeite met het instituut kerk. Dat heeft hij opgeschreven zoals ik het ook voel, maar ik kan het niet zo goed verwoorden. Wat ik specifiek interessant vond: zijn andere blik op Europa door zijn jaren in Afrika. Het viel me ook op dat hij veel observaties over seks had, terwijl hij zelf celibatair is. Mooi dat hij schreef

dat seks weer verbonden moet worden met liefde. Een mooie gedachte ook dat de man is afgeleid van de vrouw, en niet andersom. En dat je kinderen zou moeten opvoeden met een levensovertuiging en niet met niks. En: beperkingen zijn mogelijkheden. En dat hij het Marcus evangelie uit zijn hoofd heeft geleerd.

Ronde 4: wat raakte je

Marijke: dat gefilosofeer werd me te veel.

Kees: de combinatie van openhartigheid en geloof.

Ruth: de diepgang van zijn reflecties en de grootsheid van zijn onderneming. Ik kon goed meeleven met zijn tocht.

Lidwien: zijn opgewektheid: ik loop om het lopen. En toch die worsteling met het instituut kerk. En die prachtige conclusie.

Annegreet: die lange tocht van negen maanden. Ik heb wel getwijfeld over wat hij schreef. Maar dat komt door mijn eigen tocht waar ik me heel dicht bij God voelde.

Francine: ik was ook geraakt door het laatste stuk. Als we het Christendom omarmen zoals het is, dan is het onze redding.

Maaïke (leesgroep Utrecht): jullie pakken het heel professioneel aan. Fantastisch!